

פניני חיים

תורתו של הרב דרוקמן זצ"ל
סביב שולחן השבת

פרשת תרומה

וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ - וְשִׁכַּנְתִּי בְּתוֹכְכֶם

את כל המציאות, על-ידי שימוש במציאות הגשמית לדברים שבקדושה. נמצא שיש בידיים של כל אחד ואחד מאיתנו כח אדיר - לקדש ולרומם את המציאות הגשמית. הכח הזה מבטא את משימתנו בעולם הזה: לגלות את ערכה האמיתי של המציאות, ולהביא לכך שהיא תשמש לתכליתה האמיתית - לקדושה.

ואכן, בתום פרשת הבריאה (בראשית ב, ג) כותבת התורה: "וַיְבָרֶךְ אֱ-לֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּו שֶׁבַת מְקַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱ-לֹהִים לַעֲשׂוֹת".

חז"ל מדייקים (תנחומא, בראשית יז) כי התורה לא כתבה את דבריה בלשון עבר: 'אשר ברא א-לוהים ועשה', אלא היא נקטה לשון עתיד, להורות על כך שאחרי שהקב"ה סיים את מלאכת הבריאה, מוטלת עלינו המשך המלאכה: "אשר ברא א-לוהים לעשות - זה בית המקדש העתיד להיות". אף על פי שבאופן

פשוט, כוונתם של חז"ל היא לחובתנו לבנות את בית המקדש השלישי בהר הבית בירושלים, המשמעות הרחבה יותר של הדברים היא שעל כל אחד ואחד מוטל לבנות את בית המקדש הפרטי שלו, לקדש את המציאות על ידי עבודת ד' שלו. כל אחד מאתנו צריך להיות מעין כוהן גדול, העובד את עבודת ד' במקדש חייו. זהו התפקיד הגדול המוטל עלינו - להפוך את הבריאה כולה למקדש!

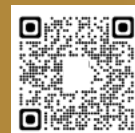
בתחילת פרשתנו, פרשת תרומה, מצווה הקב"ה את משה לומר לבני ישראל לתת נדבות עבור בניית המשכן. כאשר מתבוננים בפסוקים, ניתן לשים לב לפועל שחוזר על עצמו מספר פעמים: "דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ תִקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי: וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאִתְּכֶם...". מדוע השתמשה התורה בפועל זה, ולא אמרה, לדוגמה, 'תקחו את נדבתי? נראה כי רצונה של התורה הוא להדגיש כי עלינו לרומם את המציאות החומרית. השימוש בחומרים השונים עבור בניית המשכן מרוממת ומעלה אותם, ומשנה את מעמדם מסתם חומרי גלם ורגילים לתשמישי קדושה.

יש בידיים של כל אחד
ואחד מאיתנו כח אדיר -
לקדש ולרומם את
המציאות הגשמית

ה"שפת-אמת", מביא את דברי סבו, בעל "חידושי הרי"ם", שמבאר כי התרומה איננה יוצאת משמעות בדבר שהוקדש בלבד, אלא היא מרוממת ונותנת ערך

ומשמעות גם למה שלא הוקדש. על-פי דברים אלו ניתן להסביר בצורה עמוקה יותר את דברי התורה: "וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ - וְשִׁכַּנְתִּי בְּתוֹכְכֶם", כלומר, על-ידי הפרשת חלק מרכושנו עבור עשיית המקדש, מתקדשת המציאות כולה, ואנו זוכים שהקב"ה ישרה בתוכנו.

דברים אלו נכונים לא רק לגבי בניית המקדש, אלא גם לגבי חיי היום-יום שלנו. אנחנו מצווים להרים ולקדש

מעוניינים להרחיב?

סרקו את הקוד לצפייה
בדברי הרב דרוקמן זצ"ל

שבת שלום!

לעילוי נשמת הרב חיים מאיר בן אברהם מרדכי

פניני חיים

תורתו של הרב דרוקמן זצ"ל סביב שולחן השבת

פְּרָשֶׁת תְּרוּמָה

פְּרָשֶׁת
לְשַׁבָּת

לָמָּה דוֹקָא אֲנַחְנוּ לֹא?

לא מבטלים אפילו בשביל לבנות את בית המקדש! זה לא בגלל שאתם לא מספיק טובים. להפך, ערך למוד התורה שלכם, חשוב בעיני הבורא כדבר החשוב והנעלה ביותר! אשריכם! תמסרו לתלמידים בשמי שימשיכו ללמוד תורה בשמחה.
המחנה דביר סיים את השיחה, ומאז הקפיד אף יותר מבעבר, שלא לבטל אפילו יום אחד של למוד תורה לתלמידיו.

כאשר היו מגיעים תלמידים צעירים לביתו של הרב דרוקמן, כדי לחזקם להתמיד בלמוד התורה הרב היה מספר ספור זה בהתרגשות רבה וממחיש שהלמוד שלהם הוא מעל ומעבר לכל דבר. בנוסף הרב היה מלמד בלהט את שאמר הקב"ה לדוד המלך, שיום אחד של למוד תורה של דוד, חשוב לבורא יותר מאלף קרבנות בבית המקדש! אז קדימה ילדים – נצלו את הזמן ללמוד תורה! במיוחד בשבת. כי אין לקב"ה דבר מתוק מזה.

"תעביר את הקרש לשם בזהירות, שלא ישרט", צוה אריאל, מפקח הבניה והלך למשרדו. לאחר כמה דקות צלצל הטלפון: "שלום, מדבר דביר, יש לי קבוצה של 30 ילדים שרוצים להגיע לעזר בבניית המקדש השלישי. מתי להגיע?". אריאל הרבה מעט וענה: "יום רביעי בבקר, יהיה צריך עזרה בסחיבת אבנים. הם ילדים חזקים?". דביר ענה בהחלטיות: "בוודאי, זה ממש מתאים להם. תודה רבה, אני עכשו מזמין אוטובוס".

כעבר כעשר דקות, צלצל הטלפון של דביר: "שלום, זה אריאל מהמטה לבניית המקדש. לבסוף המשיח הורה שאתם לא יכולים להגיע ברביעי בבקר", אמר בקול נבוך. "מה?! אלו ילדים מצוינים, ממש מתאימים לתפקיד! אפשר בבקשה את מספר הטלפון של המשיח שאדבר איתו?". דביר נתק את השיחה ומיד התקשר למשיח: "שלום זה דביר". המשיח ענה בחביבות: "אהה, דביר המחנה מבי"ס מורשת חיים? בטח אתה רוצה לדעת למה סרבתי לשתף את תלמידך בבניה". המשיח אפילו לא חכה לתגובה והסביר: "חז"ל מלמדים אותנו שלמוד תורה של ילדים,

תלמידים גספרים

הרב הגיע והאולם היה חשוך...

אבא שלי היה תלמיד של הרב דרוקמן, והזמין אותו לבר מצוה שלי, אך הרב לא הגיע. למחרת הטלפון בביתנו צלצל "שלום, מדבר חיים. אפשר את אבא?", נתתי לאבא את הטלפון והמשכתי בענייני. התברר שהיתה טעות והרב הגיע לאולם בר מצוה ביום הלא נכון, ולא הבין מדוע האולם חשוך. אך הרב לא ותר על היחס האישי. הוא הגיע אלינו הביתה, דבר אתנו במשך הרבה זמן, גם בקש ממני לחזור בפניו על דרשת הבר-מצוה. לבסוף הרב ברח אותי, ויצא לדרכו לעוד משימות גדולות וקטנות. רשם גדול נחקק בי ממפגש זה, שלא ימחה לעולם.

יש לכם סיפור אישי
על הרב דרוקמן
שתרצו אפרסם בפניה ל?
שלחו לכתובת האימייל:
amirbrow@gmail.com
הפרסום נתון
לשיקול דעת המערכת

שבת שלום!

לעילוי נשמת הרב חיים מאיר בן אברהם מרדכי

דליג'ר שומרון

פניני חיים

חידות על שיעורי הרב חיים מאיר דרוקמן זצ"ל
על פי ספרו "התורה לדורנו" לפרשות השבוע

פרשת תרומה

חידות על דבר התורה

- 1 מדוע השתמשה התורה דווקא במילה: "תרומה", ולא ב"נדבה" או מילה אחרת?
- 2 איך משפיעה התרומה שאנו נותנים למשכן על שאר רכושנו?
- 3 "אשר ברא אֱלֹהִים לעשות" - מדוע נאמר בלשון עתיד, ולא בלשון עבר: "ועשה"?

לשליחת תשובות לחידות לחץ כאן <

שלחו אלינו את התשובות ואולי תזכו בספר מספרי הרב!